

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 3. Peccatum originale causam esse omnium malorum

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

consilium non contemnat, non irrideat? Percurrat qui voluerit Christi Evangelium, ejusque sectatores recenseat, paucissimos reperiet, qui ad ejus præscriptum vivant, qui ipsum quâ par est æstimatione, & veneratione prosequantur. Sed nec legere, nec audire dignantur, & iniquas mundi fabulationes, atque insanias falsas verbo Dei anteponunt, vel ex hoc ostendentes se ad illos pertinere, qui verba Dei non audiunt, quia ex Deo non sunt. Cùm sit igitur hominis Christiani Deo fideliter credere, ejus consiliis obsequi, ejus parere mandatis; fit absque dubio, ut qui hæc spernit & conculcat, Christianus non sit: fides enim sine operibus mortua est, nec quicquam prodest magni nominis prærogativa, si mores illi & officia non consentiunt. Inter Christianum & infidelem non sola fides discrimen ponere, sed vita etiam & mores debent, ut vera religio à falsa operibus distinguatur. Qualis enim fides illorum esse potest, qui sic Deo credunt, ut ejus mandata contemnant? Similes dæmoni isti sunt, qui credit & contremiscit: atque utinam deteriores non essent, nam dæmon credulitatem habet & timorem: hi fidem jaçtant, timorem non habent.

§. III. *Peccatum originale causam esse omnium malorum.*

CAUSAM hujus pravitatis nemo potest ignorare, cui nota sit primi hominis prævaricatio. Amisit enim justitia originali iu tot mala incidit vitiatae naturæ massa damnata, ut eorum multitudo omnem vincat eloquentiam. Hinc vita traducitur plena laboribus, & doloribus plena vitiis & iniquitatibus, suoq; ponderi proclivis ad malū. Hinc horrenda illa profunditas ignorantiae, quæ mentē nostram tenebrosa quadam caligine involvit: hinc cæca & indomita concupiscentia, quæ animam deprimit & affigit humi. Hinc aversio à Deo & amor rerum pereuntium, atque ex hoc mordaces curæ, insana gaudia, lites, discordiæ, rixæ, hæreses, sacrilegia, infandæ libidines, ac totius ferè humani generis æterna damnatio. Illa siquidem fuit impiæ

rebellionis justissima pœna ut qui propria voluntate in superbiam elatus Deum deseruit, ab eo desertus sit; & qui libero arbitrio bene uti noluit, cùm posset, jam ipso ad bonum uti & Deum diligere sicut oportet, aut credere in Deum, aut operari propter Deum, aut quæ recta sunt cogitare nequeat, nisi gratia & misericordia divina ipsum excitet & præveniat. Homo igitur sibi relictus amoris sui pondere ad se ipsum convertitur, sibiique soli incubans, in se tanquam in centro requiescit. Atque utinam omnes Christiani hanc veritatem bene perciperent; nam si se captivos esse sub lege peccati & ad omne bonum ineptos agnoscerent, ab eo utique auxilium continua & ferventi oratione peterent, qui operatur in nobis & velle & perficere; & à quo omne lumen & robur & omnis sufficientia nostra procedit. Sed jacent plerique in profundo sepulti & miserando errore delusi suam cœcitatem, suosque languores amant & se sanos existimant, quia nesciunt se ægrotare.

§. I V. Occasio, & scopus hujus libelli.

HÆc cùm sèpius mente revolverem, vitæque transactæ perditos dies in amaritudine animæ meæ recognitarem, duplex me cura invasit, quarum una præteritum tempus, altera futurum respiciens de utroque anxium & sollicitum tediidit. Nam si dies anteactos simul ad esse jubeo & serium de iis examen instituo, horrori mihi sunt tot divinæ legis prævaricationes & tacities violata fides, qua Christo in baptisme nomen dedi, abrenniantians sathanæ, cunctisque operibus & pompis ejus: prædetque me gratiæ Dei iufidelem fuisse. Si vero mentis obtutum in ea figo quæ ventura sunt, Dei tremenda judicia expavesco, & veniæ ac salutis incertus totis artibus contremisco. In his igitur angustiis constitutus statui, Deo opitulante, mihi ipsi primùm, tum aliis, quos eadem calamitas premit, efficaciter succurrere & remedia præscribere, quæ semper in promptu sint, ut imbecillitas